

Sygn. akt I.Ca 48/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SSO Antoni Czeszkiewicz SSO Joanna Walczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. N.**

przeciwko K. W. (1)

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powódki T. N.

od wyroku Sądu Rejonowego w Olecku

z dnia 5 grudnia 2014r., sygn. akt III RC 146/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 1 w ten sposób, że ustala, iż obowiązek alimentacyjny T. N. w stosunku do K. W. (1) ustał z dniem 11 marca 2015r. ;

II. Oddala apelację w pozostałej części.

Sygn. akt: I. Ca. 48/15

UZASADNIENIE

T. N., ostatecznie precyzując swoje stanowisko w sprawie, domagała się ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 17.04.2002 r. w sprawie sygn. akt VI RCa 65/02 względem K. W. (1), począwszy od dnia 30 czerwca 2014 r.

W odpowiedzi K. W. (1) wniósł o oddalenie powództwa. Jednocześnie na rozprawie w dniu 30 października 2014 r. domagał się podwyższenia alimentów z kwoty 100 zł do kwoty po 200 zł, począwszy od dnia 30 października 2014 r.

Wyrokiem z dnia 5 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt: III RC 146/14 Sąd Rejonowy w Olecku oddalił powództwo główne o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, oddalił powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów,

umorzył postępowanie w pozostałym zakresie oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia znalazły się następujące ustalenia faktyczne: T. W. (obecnie N.) i S. W. byli małżeństwem od 26 kwietnia 1986 r. Ze związku tego mają dwoje dzieci – K. W. (2) (obecnie 26 lat) oraz K. W. (1) ur. (...)

Wyrokiem z dnia 13 września 2000 r. w sprawie I C 1046/99 Sąd Okręgowy w Suwałkach rozwiązał przez rozwód małżeństwo T. i S. W., wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dziećmi stron powierzył ojcu, ograniczając wykonywanie władzy rodzicielskiej T. W. do współdecydowania o ich leczeniu oraz kierunku i zakresie wykształcenia. Zobowiązał jednocześnie strony do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania małoletnich, określając udział T. W. na kwotę po 60 zł miesięcznie na rzecz K. W. (1) płatną z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w przypadku płatności którejkolwiek z rat, do rąk ojca małoletniego.

W czerwcu 2001 r. S. W. działając na rzecz małoletnich synów wystąpił z powództwem o podwyższenie alimentów. W toku postępowania T. N. wystąpiła z powództwem o obniżenie alimentów. Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2001 r. w sprawie RIIIC 662/01 Sąd Rejonowy w Elku podwyższył zasądzone alimenty na rzecz małoletnich K. W. (2) do kwoty po 280 zł oraz na rzecz małoletniego K. W. (1) do kwoty po 220 zł miesięcznie płatnych na dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk ustawowego przedstawiciela, oddalając powództwo wzajemne o obniżenie alimentów.

Podstawą wydania powyższego orzeczenia było ustalenie, iż K. W. (1) rozpoczął naukę w szkole podstawowej. Na podręczniki oraz przybory naukowe wydano dla małoletniego 260 zł wedle oświadczenia ojca. Mieszkał wraz z ojcem i starszym bratem K. w czteropokojowym mieszkaniu w O.. Jadał obiady w szkole, które kosztowały 65 zł. Uczęszczał na dodatkowe zajęcia – szachy. Utrzymywali się ze środków finansowych, które zarabiał ojciec. S. W. zatrudniony był z (...) P. na stanowisku elektryka za wynagrodzeniem 1300-1500 zł miesięcznie brutto łącznie z wykonywanymi umowami zlecenia. Za mieszkanie płacił 270 zł miesięcznie (od listopada 2001 r. – 395,24 zł), za wodę -30 zł, gaz – 50 zł, energię elektryczną – 30 zł, telewizję 30 zł oraz telefon – 60 zł.

T. N. w tym czasie zamieszkiwała oddzielnie. Wynajmowała stancję, za którą płaciła 500 zł miesięcznie. Zatrudniona była jako sprzedawca w sklepie (...) w O. za wynagrodzeniem 800 zł brutto. Obciążone ono było świadczeniem alimentacyjnym w wysokości 351,24 zł. Do wypłaty otrzymywała 249 zł. Z dniem 16.09.2001 r. straciła zatrudnienie i uprawniona była do zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 476,70 zł brutto (427,16 zł netto). Ubiegała się o zasiłek z opieki społecznej na zakup odzieży, lecz nie został jej przyznany.

Podstawą rozstrzygnięcia było ustalenie, iż koszty utrzymania małoletnich wzrosły (K. W. (3) rozpoczął naukę w szkole podstawowej), a środki jakimi dysponuje ojciec małoletniego tj. 1.500 zł miesięcznie zabezpieczają jedynie podstawowe potrzeby. Pozwana otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 427 zł netto, a w oparciu o zeznania świadków ustalone zostało, iż czerpie dochody z pracy poza rejestracją w sklepach spożywczych jako ekspedientka, których wysokość oszacowano w granicach 500-600 zł miesięcznie.

Uwzględniając częściowo apelację T. N. od powyższego wyroku, Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2002 r. w sprawie VI RCa 65/02 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzone alimenty na rzecz małoletniego K. W. (2) obniżył z kwoty 280 zł do kwoty po 160 zł oraz na rzecz małoletniego K. W. (1) z kwoty 220 zł do kwoty po 100 zł.

Sąd Okręgowy uznał, iż możliwości zarobkowe stron nie wzrosły w znacznym stopniu. Uzupełniając postępowanie dowodowe ustalił, iż od 8 listopada 2001 r. pozwana podjęła ponownie prace w sklepie (...) w O. w oparciu o umowę o pracę na czas określony do dnia 30.10.2003 r. na stanowisku sprzedawcy, gdzie otrzymuje wynagrodzenie od grudnia 2001 r. w wysokości 760 zł brutto miesięcznie. S. W. osiągał wówczas średnie miesięczne wynagrodzenie w kwocie

2.119,52 zł brutto, a z tytułu umów zlecenia średnio miesięcznie za okres wrzesień-listopad 2001 r. – 1.270,52 zł brutto i było ono wyższe od tego, które uzyskiwał w dacie wydania wyroku.

Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 26 października 2009 r. w sprawie III RC 281/09 uchylono obowiązek alimentacyjny T. N. względem pełnoletniego syna K. W. (2). Orzeczenie powyższe zostało utrzymane w mocy przez Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie VI RCa 46/10.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 19 października 2012 r. w sprawie I Ns 2224/12, stwierdzono, że T. N. nabyła w całości spadek po matce M. N. na podstawie testamentu z dnia 26 lutego 2008 r. sporządzonym notarialnie. Zgodnie z testamentem spadkodawca zobowiązał T. N. do wypłacenia siostrze w terminie 6 miesięcy od daty otwarcia spadku tytułem zapisu kwotą 10.000 zł. Powódka nie wykonała dotychczas polecenia, a jej siostra nie występowała przeciwko niej z roszczeniem. W dacie wydania orzeczenia T. N. zamieszkiwała w mieszkaniu komunalnym, za które uiszczala czynsz 300 zł. W spadku po matce otrzymała mieszkanie, za które uiszczala czynsz 206 zł oraz rachunki. Utrzymywała się z renty, której wysokość wynosiła 620,53 zł.

Obecnie T. N. ma 50 lat. Z wykształcenia jest technologiem żywienia. Do 2008 r. pracowała w O. jako sprzedawczyni. Przebywała na zwolnieniach lekarskich, następnie świadczeniu rehabilitacyjnym (korzystała z leczenia sanatoryjnego), a potem otrzymała rentę. Otrzymuje rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z powodu ogólnego stanu zdrowia (problemy neurologiczne). Renta została jej przyznana okresowo do dnia 30 czerwca 2017 r. Obecnie świadczenie rentowe wynosi 750,71 zł brutto (po potrąceniu komorniczym tytułem alimentów oraz zaliczki na podatek i składki na ubezpieczenie społeczne do wypłaty pozostaje jej kwota 537,65 zł). Nie podejmuje zatrudnienia. Od 2002 r. nie uczestniczyła w żadnym kursie zawodowym. W międzyczasie zajmowała się niechodzącą matką. Mieszka w lokalu mieszkalnym, które otrzymała w drodze spadku po matce. Prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe. Koszty czynszu oraz opału to wydatek w wysokości 100 zł miesięcznie, gdyż resztę opłat czynszowych pokrywa dodatek mieszkaniowy. Płaci opłaty za media: telewizja kablowa – 40 zł, telefon – 50 zł, energia elektryczna – 70 zł, gaz – 50 zł, woda – 100 zł. Na żywność wydaje 600 zł miesięcznie. Na środki czystości 100 zł co miesiąc. Zakup ubrań i obuwia to wydatek około 100-200 zł miesięcznie. W skali roku około 1.200 zł kosztuje remont w domu, który zajmuje. T. N. jest też właścicielką garażu murowanego, który otrzymała w rozliczeniu majątku wspólnego. Nie posiada samochodu. Garaż stanowi zabezpieczenie spłat zaciąganych przez nią pożyczek u znajomych. Zobowiązania te sięgają wartości kilku tysięcy złotych na rzecz każdej z trzech osób, od których pożyczka pieniądze. Przedstawiła także oświadczenia kilkunastu osób, z których wynika, iż od szeregu lat korzysta z pożyczek od znajomych, wobec których jej zobowiązania sięgają kwoty ponad 12.700 zł.

Powódka korzysta z pomocy społecznej. Okresowo jest uprawniona do zasiłku okresowego (w 2013 r. w okresie od marca do maja w kwocie po 93,78 zł miesięcznie oraz w 2014 r. w miesiącach marzec i kwiecień po 54,06 zł miesięcznie), celowego (w 2011 r. otrzymywała zasiłek celowy we wrześniu i październiku po 200 zł, w grudniu 300 zł; w 2012 r. otrzymała w kwietniu kwotę 120 zł, w 2013 r. – w lipcu -200 zł, od sierpnia do września oraz od listopada do grudnia po 100 zł; w 2014 r. – w kwietniu, czerwcu i lipcu po 50 zł), otrzymuje również dodatek mieszkaniowy. W 2009 r. korzystała z pomocy (...).

Z powodu stanu zdrowia T. N. legitymowała się do dnia 30 listopada 2014 r. orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Aktualnie, zostało wszczęte postępowanie o wydanie orzeczenia na dalszy okres.

Powódka (pозwana z powództwa wzajemnego) w 2006 r. przeszła zabieg (...)w G. (zapłaciła za niego 1.000 zł). Od roku znajduje się pod kontrolą poradni (...) w O.. Wykonuje zleczone badania. Wizyty i badania są nieodpłatne. Na leki wydaje 250 zł miesięcznie. Dodatkowo ponosi koszty prywatnie robionych badań w zakresie rezonansu magnetycznego– 600 zł rocznie i wizyt u (...) – każdorazowo 150 zł. Dwa razy w roku leczy się także prywatnie u (...). Koszt wizyty to 80-100 zł.

Systematycznie reguluje alimenty na rzecz pozwanego (płaci 106 zł tj. 100 zł alimentów oraz 6 zł za przelew). Obecnie nie ma potrąceń komorniczych (uprzednio na ten cel z renty zabierano jej 313 zł.

Z chwilą ukończenia przez pozwanego 18 lat T. N. przekazała mu 500 zł tytułem spłaty alimentów. Ojciec K. W. (1) złożył wniosek o podjęcie zawieszonoego postępowania egzekucyjnego względem powódki. T. N. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Elku z powództwem o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w przedmiocie wykonania obowiązku alimentacyjnego i częściowo uwzględniając żądanie wyrokiem z dnia 9 października 2013 r. wydanym w sprawie III RC 275/13 Sąd Rejonowy w Elku pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności w przedmiocie wykonania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do K. W. (1) do wyczerpania kwoty 500 zł. Wyrok powyższy został utrzymany przez Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 30.12.2013 r. w sprawie I Ca 413/13.

K. W. (1) obecnie ma 20 lat. W dniu 30 czerwca 2014 r. ukończył naukę w (...) przy Zespole Szkół (...) w O.. Z wynikiem pozytywnym zdał maturę (uzyskał 50% z matematyki oraz 80% z języka angielskiego). Z dniem 1 października 2014 r. ma status studenta studiów stacjonarnych na studiach licencjackich o kierunku (...) w (...) w S.. Nauka trwa sześć semestrów, a planowany termin jej ukończenia to 30 września 2017 r. Dojeżdża na uczelnię autobusem. Z uwagi na zajęcia w różnych porach nie posiada biletu miesięcznego, gdyż dojeżdża liniami obsługiwanymi przez kilku przewoźników. Aktualnie każdorazowo wykupuje bilet, który ze zniżką studencką kosztuje 13 zł. Zrezygnował z możliwości zamieszkania w (...) przy uczelni. Z uwagi na dochody ojca nie ubiegał się o stypendium socjalne. Za podręczniki zapłacił 300 zł.

Od dwóch lat w wakacje pracował zarobkowo w (...) P. w O.. W tegoroczne wakacje pracował od 5.08.2014 r. do 30.09.2014 r. na stanowisku stolarza obróbki drewna. W sierpniu otrzymał wynagrodzenie brutto 4.039,05 zł (netto 2.880,61 zł), a we wrześniu 2014 r. – 2.518,37 zł brutto (netto 1.821,52 zł). Na wysokość wynagrodzenia wpłynęło świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych oraz wysoka premia. Kwotę tę przeznaczył na zakup telefonu w kwocie 1.000 zł, zabezpieczył środki finansowe na opłacenie treningów za cały rok, resztę wydał na odzież i obuwie.

Od czterech lat amatorsko trenuje zapasy. Co miesiąc płaci 150 zł za trenera.

K. W. (1) w okresie nauki w szkole średniej doznał urazu kolana. Dotychczas miał zrobione dwie laparoskopie. Pozostaje pod opieką lekarza. Jeździł do (...) w W.. Za wizytę płacił 100 zł, zaś koszty dojazdu do lekarza finansował ojciec. Obecnie będzie pod opieką specjalisty z W.. Przyjmuje leki, których koszt to 60 zł miesięcznie.

Od 2005 r. jest współwłaścicielem mieszkania w O., który nabył w drodze spadku po babci. Lokal ten był użyczony nieodpłatnie kuzynce, która ponosiła koszty czynszu. Od stycznia 2015 r. w mieszkaniu tym ma zamieszkać brat pozwanego wraz ze swoją narzeczoną. W chwili obecnej trwają tam prace remontowe, które finansuje ojciec pozwanego (powoda z powództwa wzajemnego).

K. W. (1) mieszka wraz z ojcem. S. W. ponosi koszty utrzymania mieszkania tj. 500 zł czynszu z wodą, energii elektrycznej 120 zł, gazu – 40 zł na dwa miesiące, Internetu – 50 zł, telefonu syna – 30 zł, telewizji kablowej – 100 zł.

Koszty miesięcznego utrzymania K. W. (1) wynoszą 1.520 zł, z czego około 400 zł to koszty zakwaterowania (opłata czynszowa oraz media), dojazdu na uczelnię to 300 zł, wyżywienie 600 zł (pozwany podczas nauki żywi się na mieście), zakup przyborów do nauki – 20 zł miesięcznie, ubrania – 100 zł miesięcznie oraz kieszonkowe – 100 zł.

S. W. zatrudniony jest na stanowisku (...) w (...) w O. na podstawie umowy o pracę na czas określony do 30.04.2018 r. za wynagrodzeniem 7.100-7.435 zł brutto (netto 5.000-5.265 zł). Nie wykonuje dodatkowych umów zlecenia. Nie posiada żadnych zobowiązań finansowych.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji w świetle art. 138 k.r.o. uznał, że powództwo główne i powództwo wzajemne nie są uzasadnione.

Przede wszystkim Sąd Rejonowy wskazał, że pomimo, iż od daty wydania orzeczenia ustalającego wysokość alimentacyjnego upłynęło 12 lat i w tym czasie potrzeby pozwanego-powoda wzajemnego wzrosły, to jednak brak jest podstaw do odebrania mu pomocy materialnej ze strony powódki. Pozwany nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, albowiem podjął on naukę na studiach. Brak jest też przesłanek pozwalających na ustalenie, że K. W. (1)

świadomie i celowo nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, skoro podejmował pracę w okresie wakacji.

Sąd Rejonowy zważył także, że wprawdzie pozwany jest współwłaścicielem mieszkania, które odziedziczył po babce i przedstawia ono określoną wartość materialną, jednak nie ma podstaw, aby wymagać od pozwanego, aby spieniężył posiadany składnik majątku.

Sąd I instancji przyjął też, że w stosunku do daty ostatniego orzeczenia poprawie uległa sytuacja materialna ojca K. W. (1), albowiem na jego utrzymaniu pozostaje jedynie pozwany. Ponadto jego wynagrodzenie w stosunku do 2002 r. uległo zwiększeniu.

Oceniając z kolei sytuację majątkową powódki, Sąd Rejonowy zważył, że nie uległa ona pogorszeniu. Jakkolwiek zaszła istotna zmiana w życiu osobistym i materialnym powódki, gdyż obecnie uprawniona jest do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, to jednak porównując wysokość renty oraz uzyskiwanej w 2002 r. pensji sąd ten przyjął, iż dochód jakim dysponuje, nie uległ zasadniczej zmianie, lecz obecnie jej źródło dochodu ma charakter stabilny.

W świetle powyższego, Sąd I instancji zwrócił uwagę, że obowiązek alimentacyjny wyznaczają nie tyle aktualne zarobki, a te, które przy dołożeniu staranności i wykorzystaniu posiadanych umiejętności, może uzyskać. Odnosząc się do sytuacji powódki Sąd Rejonowy stwierdził, że jej sytuacja jest trudna z racji stanu zdrowia. Schorzenia, na które cierpi, ograniczają jej zdolność do pracy. Z tego powodu otrzymuje rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Odnosząc się do art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd Rejonowy wskazał, że częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W ocenie Sądu I instancji, upośledzenie sprawności organizmu T. N. jest tego rodzaju, że nie może wykonywać pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Od osoby częściowo niezdolnej do pracy wymagać można natomiast podjęcia starań o uzyskanie zatrudnienia w warunkach przystosowanych, adekwatnych do możliwości zdrowotnych, jako że nawet przy uszczuplonej zdolności do pracy każdy ma obowiązek wykorzystania pozostałej zdolności do pracy i powinien poczynić starania w kierunku znalezienia pracy uwzględniającej przeciwwskazania zdrowotne, ewentualnie powinien postarać się o pogłębienie swych umiejętności i kwalifikacji. Zasada jest, iż tego rodzaju naruszenie sprawności organizmu nie jest przeszkodą do wykonywania pracy zarobkowej. Tymczasem T. N. nie przedstawiła dowodów, które w sposób jednoznaczny skutkować mogłyby przyjęciem, iż jej stan zdrowia wyłącza ją całkowicie z kręgu osób aktywnych zawodowo. Określony przez nią poziom ponoszonych co miesiąc wydatków związanych ze swym utrzymaniem wskazuje, że korzysta z dodatkowych źródeł utrzymania, gdyż posiadane przez nią dochody są niższe dla zaspokojenia jej potrzeb. Wprawdzie T. N. załączyła oświadczenia, iż korzysta ze wsparcia materialnego osób trzecich, lecz mając na względzie, iż nie wskazują one okresu, z jakiego pochodzą zaciągane przez nią pożyczki, na jaki cel były spożytkowane, nie można przyjąć, iż były one niezbędne dla zabezpieczenia jej podstawowych potrzeb. Wątpliwości w tej mierze budzi dodatkowo okoliczność, iż na rozprawie powódka wyraźnie wskazała, iż wsparcia finansowego udzielają jej trzy osoby, a następnie przedstawiła oświadczenia kilkunastu osób, z których wynika, że posiada względem nich zobowiązania łącznej wartości niemalże 13.000 zł.

Uwzględniając powyższe okoliczności, jak również mając na względzie fakt, iż obecnie obowiązek powódki ogranicza się do lożenia na utrzymanie tylko pozwanego, posiada własne mieszkanie oraz inną nieruchomość, która nie jest jej niezbędna (garaż murowany w O.), Sąd Rejonowy uznał, iż jej sytuacja nie jest na tyle trudna, aby zdjąć z niej obowiązek alimentacyjny i przerzucić cały ciężar utrzymania studiującego syna na jego ojca.

Odnosząc się zaś do żądań pozwanego w zakresie zwiększenia wysokości obowiązku alimentacyjnego Sąd I instancji uznał, iż przy obecnym stanie majątkowym, zarobkowym i zdrowotnym T. N. utrudnionym byłoby w jej przypadku uzyskanie środków finansowych, które pozwolą w wyższym niż dotychczas rozmiarze ponosić koszty utrzymania syna. W porównaniu z sytuacją, jaka miała miejsce w dacie ostatniego orzekania w sprawie, ponosi ona teraz wydatki w związku z leczeniem, co uprzednio nie miało miejsca, a zabezpieczenie jej potrzeb w tym zakresie jest konieczne. Sąd Rejonowy zwrócił też uwagę, że sytuacja na rynku lokalnym jest tego rodzaju, że podjęcie dodatkowej pracy jest trudne,

a stan zdrowia powódki (pозwanej z powództwa wzajemnego) jest w tej mierze dodatkowym ograniczeniem. W świetle powyższego Sąd wydając rozstrzygnięcie uznał, iż powództwo wzajemne, jako bezzasadne, na podstawie art. 138 k.p.c. należało oddalić. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził bowiem w stopniu wystarczającym, iż T. N. dysponuje majątkiem bądź finansami, które pozwoliłyby na podwyższenie do kwoty po 200 zł alimentów na rzecz syna.

Z uwagi, że poza żądaniem uchylecia obowiązku alimentacyjnego pozostałe nie były podtrzymywane przez T. N., a strona pozwana temu nie oponowała, Sąd umorzył postępowanie w powyższym zakresie zgodnie z art. 355 §1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka T. N., zarzucając Sądowi Rejonowemu błąd w ustaleniach faktycznych sprawy przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść oraz naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 133 k.r.o., art. 135 k.r.o., art. 144 k.r.o. i art. 5 k.c. Wskazując na powyższe, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zwolnienie jej z obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna K. W. (1).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest uzasadniona.

Stanowisko Sądu Rejonowego, który nie znalazł podstaw do wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powódki wobec pozwanego K. W. (1) jest wadliwe i nie znajduje oparcia w zebranych materiale dowodowym. Pozostaje ono również w sprzeczności z dyspozycją art. 138 k.r.o., który upoważnia do zmiany rozstrzygnięcia alimentacyjnego, w razie zmiany stosunków.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 133 § 3 k.r.o. rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem.

W ocenie Sądu Okręgowego, przesłanka uchylecia obowiązku alimentacyjnego jest spełniona w niniejszej sprawie. W tym kontekście Sąd Okręgowy zważył, wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego, że powódka nie ma wystarczających możliwości zarobkowych, aby nadal dostarczać pozwanemu tytułem alimentów określone kwoty pieniężne. Zauważyć należy, że powódka znajduje się w bardzo trudnej sytuacji życiowej. T. N. pobiera okresową rentę z tytułu niezdolności do pracy, które to świadczenie wynosi 652,15 zł netto miesięcznie (k. 16) i z którego potrącane są alimenty. Po potrąceniu pozostaje jej zatem kwota ok. 550,00 zł. Oczywistym jest zatem wniosek, iż sytuacja powódki jest bardzo trudna, zwłaszcza, że na leki wydaje ona kilkaset złotych i w celu zaspokojenia swoich pozostałych potrzeb korzysta z pomocy finansowej osób trzecich. Powyższe uzasadnia wniosek, że zaszła konieczność uchylecia obowiązku alimentacyjnego względem pozwanego.

Nie bez znaczenia jest również fakt, że pozwany mieszka z ojcem, który uzyskuje wynagrodzenie w kwocie ponad 7.000,00 zł brutto miesięcznie. Porównując zatem sytuacje zarobkowe obojga rodziców pozwanego, stwierdzić należy, że matka pozostaje w ubóstwie, a ojciec w znacznie lepszych warunkach materialnych i jest w stanie zaspokoić wszystkie potrzeby syna.

W świetle powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego, nie budzi wątpliwości, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z istotną zmianą po stronie powódki. Nie można przy tym pominąć, że pozwany posiada już wyuczony zawód elektryka, a obecnie podjął studia na kierunku filologia w systemie stacjonarnym. Można zatem stwierdzić, że pozwany powinien podjąć zatrudnienie, albowiem kierunek podjętych studiów w ogóle nie zmierza do pogłębienia jego wiedzy w wyuczonym zawodzie. W tej sytuacji, zdaniem Sądu Okręgowego, pozostawienie obowiązku alimentacyjnego byłoby sprzeczne z przepisami prawa i zasadami współżycia społecznego. W ocenie Sądu Odwoławczego istniała podstawa do wygaszenia obowiązku alimentacyjnego.

Z tych więc przyczyn i na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.